

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 25. Martii. In Festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis. Missus est
Angelus Gabriel à Deo, &c. Sui quisque cultus ac pietatis in B. Virginem
sæpe fidem facit majorem, in parvis quàm in magnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

III. PUNCTUM.

INTER benedictos igitur benedicetur non cui melius omnia, sed qui ex omnibus melior, qui sic omnibus datus & acceptis rectè utetur, ut ex omnibus & singulis sanctior, humilior, ad omne virtutis exercitium paratior, & ut ait

2. Tim. 2. Apostolus, *vas sit in honorem sanctificatum, & utile Domino, ad omne opus bonum paratum.* Hoc est non modò benedictionem accipere & implere, sed in ipsam quodammodo transire benedictionem, ut ait Dominus per Prophetam: *Salvabo vos, & eritis benedictio.* Id est, sic inter benedictos benedicimini, ut ipsa sitis benedictio, non modò quia plus aliis benedictionis accipietis, sed quia benedictionem acceptam melius utemini, quando ad vestram salutem & perfectionem, ejus usum converteretis: sic enim sancti & salvi facti, verè tùm eritis ipsa benedictio, cujus finis & effectus est sanctitas & salus vestra.

Ps. 117. *Ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum; qui timet scilicet, quod dixit Dominus de his qui suis abutuntur donis: Quia ego*

Zacch. *Osce 2.*

*dedi ei frumentum & vinum & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, qua fecerunt Baal. Et ibidem: argentum suum & Ibid. 8. aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent. Nec non quod dixit Dominus in Evangelio: Luc. 11. omni cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendaverunt multum, plus petent ab eo. Hoc enim si verè times, sic intentus tibi eris in omnibus, ut quemadmodum accepisti à Domino ut loquaris & agas, sic omnino perficias; sicque fiet quod precabatur Moyses, *Benedictus eris tu ingrediens & egrediens: id est, universim in omnibus, & singulatim, in unaquaque actione, dum eam inchoando, tu propones cum gratia, quod est perfectius, & finiendo recoles an id effeceris.**

Vide in 1. parte, h e b d o m a d a 1. post Epiphaniam ubi duabus consequentibus Feriis hæ duæ Veritates proponuntur:

Gratitudo animi nulla formari potest digna beneficio vocationis, nisi se animus dignè conformet vocationi. Non est minus perfectæ mortificationis, bene uti rebus, quam omninò non uti.

Die 25.
Martii.

I N F E S T O ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Quæ tribus primis Adventus hebdomadis propositæ sunt considerationes & veritates, sive de Mysterio Incarnationis, sive Annuntiatione Mysterii, huc opportunè referri possunt: quibus & nonnullas in pauca contractas addimus, quas unicuique promptum erit aliunde latius producere.

DE CVLTV BEATÆ VIRGINIS In parvis rebus.

Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilea, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis, Maria. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Sui quisque cultus ac pietatis in B. Virginem, sæpe fidem majorem in parvis, quam in magnis.

RATIO est, quia majorem sui cultus ac pietatis fidem is facit, qui magnis indicat se pure colere Beatam Virginem. Sed sæpe id magis indicatur in parvis quam in magnis.

Ergo

Ergo si quisq; cultus ac pietatis in B. Virginem, fidem saepe majorem facit in parvis quam in magnis. Quod praesertim adolecentibus, aut plebeis viris, aut incipientibus est opportunum.

I. PUNCTUM.

QUID sibi voluit Evangelista, inquit S. Bernardus homilia 1. super MISSVS EST, Quid sibi voluit tot propria nomina rerum in hoc loco, iam signanter exprimere? Credo quia noluit nos negligenter audire, quod tam diligenter studuit enarrare. Nominat sic quidem nuncium qui mittitur, Virginem ad quam mittitur, Sponsum quoque Virginis; arborumque genus; civitatem, ac regionem propriis designat nominibus. Putasne aliquid horum supervacue posuit? Tum ille sigillatim de uno quoque dissent. S; verò Petrus Chrysologus sic de his universis: Locum, tempus, personam, S. Evangelista designat, ut relationis veritas manifestis ipsarum rerum comprobetur iudiciis. Sic enim sic sapienter, dum minutura quæq; recensentur, apertius innotescat quod narratur, quam si majora tantum proferrentur. Adde quod; ubi Mysterium describitur, in quo quæ magna sunt, facta sunt parva: & quæ parva erant, facta sunt magna; convenientissimum fuit sic parva magnis jungere, ut parvis magna dignitatem conferret, & magnis parva fidem astruerent. Denique nihil ad cultum B. Virginis designandum aptius, quam ut intelligamus sic magna esse parvis annexenda, ut neutra sibi præjudicent, sed se utraq; potius juvent; & magnorum merito, parva nobilitentur: & parvorum numero, magna consistant. Si nostra quidem spectamus debita, nihil tam magnum reddimus quin parvum cæseri debeat: si verò dignitatem ejus, quam colimus, nihil tam parvum est, quod non magnum fiat illius magnitudine. Nullū est itaq; genus officii & pietatis omittendum in ejus cultu, quod præstare possimus cum gratia.

Nec magna suis sumptibus aut difficultatibus nos deterreant; nec parva suis minutis nos deludant, quasi nihil esset ad cultum & meritum quod in illis præstatur. Illam enim colimus, quæ & satis potens est ut magna quæq; compenset, & satis benigna est ut parva quæque respiciat.

Et quia facilius est unicuique parva quam magna præstare, unde & minus excusabiles

sumus, si desimus in his quæ magis possumus, ideoque præcipuè in his invigilandum est, ne quid propositi prætermittamus officii, quantumcunque sit illud exiguum. Imò quo est magis exiguum, minus omittamus, sive quia ut dixi, facilius est factu, sive quia ut dicendum est ex proposita veritate, magni est meriti. Sicut enim ex parvis illis Galilæa, Nazareth sexto mense, & aliis minutionibus circumstantiis, sacer historicus historiam suam apertius facere dicebatur, sic plane sic ex parvis & quotidianis illis quæ potes reddere, *Tu majorem fidem præstabis tua devotionis & pietatis in Beatam Virginem, quam si forte quid majus esset & dignius.*

Ratio, quæ afferitur, jam supra partim aut infra magis agitur, in prima scilicet & tertia parte, locis in fine hic annotatis; unde hæc pauca in rem præsentem deducuntur. Sæpe quisq; pietatis in colendissimam Dei matrem, majorem facit fidem, qui melius & apertius indicat quam purè illam colat, Id est, vel sincerè ex animo, vel purè propter ejus meritum & dignitatem, vel purè propter morum & cordis puritatem, qui certè cultus quocunq; horum trium modo sumatur, est excellentissimus & acceptissimus.

Quasi Libanus, inquit, non incisus vaporari habitationem meam, & quasi balsamum non mixtum odor meus. Quasi diceret, & in me & in meis hoc est quod præsertim eminet, ut nihil sit mixtum & infectum, sed pura omnia & sincera, *Virgo erat, inquit S. Ambrosius, non solum corpore sed etiam mente, qua nullo dolore ambitu sincerum adulteraret affectum.* Nec a mare, nec amari: nec quidquam colere, aut à quoquam velle coli, nisi purè & sincerè, hoc est Parthenicum, hoc est Virgineum, hoc est Marianum.

II. PUNCTUM.

SED saepe id magis indicatur in parvis, quam in magnis.

Primo quàm purè & sincere, ex animo, & non verborum tenus: nam illa parva sunt ordinariè magis voluntaria quàm magna; sunt illa quæ ideo ex devotione dicuntur fieri, quia sunt voluntariè, seu ex propria potius propensione bene affectæ voluntatis, quàm ex ulla obligatione vel motivo extrinsecus adven-

Exodi 35. adventante. *Omnis voluntarius & prono animo,* inquit Scriptura, *offerat aurum & argentum & as, hyacinthum & purpuram, pilos caprarum, pelleque arietum rubricatas.* Id est, si-ve aurum si-ve as offerat, si-ve purpuram, si-ve pilos caprarum, quæ certè sunt in se valde diversa, si tamen voluntario & prono animo offerantur, perinde acceptantur omnia, nisi quod ea quæ magis voluntariè offeruntur, magis etiam placent, quia illa est voluntatis propensio quæ præsertim spectatur. Non est dubium, quin si aurum tum propenso daretur animo, sicut as, aut quid vilius, auri oblatio esset pretiosior, sed quia rara est non modò talis oblatio, sed & talis propensio voluntatis etiam in his qui commodè pretiosa possent offerre; ideoque verè dicitur, in parvis sapius & pene in solis parvis hanc animi pronitatem reperiri, atq; propterea sic melius indicari quàm purè & sincerè ex animo colant eam, cui sic sua deferunt. *Corde perfecto & animo voluntario,* sic utrumque simul scriptura jungit.

1. Par. 28

Deinde quod est magis considerandum, cum parva fideliter fiunt, non magna inde speratur merces, sicut in magnis; non id spectatur, non id attenditur, sed purè dignitas & excellentia sanctissimæ Virginis Matris, quæ tanti est meriti, ut posse illi servire, cenleri debeat acceptum potius beneficium quàm officium persolutum: quod certè est purè illam colere, purè propter ejus dignitatem & meritum, cui licet valde impar & longè inferius sit illud parvum quod præstatur, quia tamen purè præstatur propter ejus celsitudinem, ab illa puritate hautit quod à parvitate deesse poterat. *Offeret unusquisque secundum quod habuerit juxta benedictionem Domini Dei sui, quam dederit ei.* Quidquid detur purè detur propter ejus excellentiam cui datur, sic excelsis omnibus donis.

Deut. 16

Deniq; cum nullus sit Virginis Cultor, qui non audierit in servanda cordis & corporis puritate cultum ejus præcipuè situm esse, quis nescit illam cordis & corporis puritatem tanto magis indicari, quanto minora erunt quæ propterea curabuntur? Quis è duobus purior & sanctior: aut qui ne primas quidem occurrentis vitii species quantumcunq; leves ferre possit quin expugnet: aut qui solum illud quod est in vitio gravius caveat: *Musca moventes perdunt suavitatem unguenti.* O præclare dictum à Sapiente! quantumcunq; suaves &

Ecl. 10.

acceptæ sint illæ preces quæ offeruntur, si tamen ab impuro corde offerantur, perit eorum suavitas; tanti refert cor illi purum servare! tanti refert primis & modicis invigilare cordis moribus ubi tota consistit puritas!

III. PUNCTUM.

*S*icigitur sui quiq; cultus ac pietatis in Beata Virgine, sepe fidem facit majorem in parvis quàm in magnis rebus, quia sic indicat se purius illam colere, in qua cultus puritate tota versatur pietas, quæ tantæ dignitati & bonitati debetur, *Accipe,* inquit, *disciplinam meam & non pecuniam: doctrinam magis quàm aurum eligit.* Quasi diceret, si quid mihi vultis offerre gratum & acceptum, nolite laborare in conquirendis exquisitis & pretiosis rebus, obvias & quotidianas prout edocemini, prout scitis & potestis, malim mihi à vobis præsentari. Sicut & à me non expectetis temporales divitias & humanas illas dotes, quibus inhiare solet naturalis cupiditas. Meo vos exemplo doceo, & quid petere, & quid dare debeatis. In parvis æquè variata sum ac in magnis, & quidquid in me fuerit magni, non ita magnitudinem meam sicut humilitatem & parvitatem, respexit Deus. *Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum.* Id est, humilitate & exilitate mea potius attractus est ille Rex regum, quàm ulla virtute alia. Hæc est disciplina mea, hæc vitæ ratio quam tenui, ut semper parva magnificerem; & hæc est doctrina quam profiteor, ut, qui meus esse velit, hanc sequatur. *Si quis est parvulus veniat ad me. NVNC autem filii audite me. Beati qui custodiunt vias meas, audite disciplinam, & estote Sapientes, & nolite abicere eam.*

Prov. 2.

Cant. 1.

Prov. 9. 8.

Cant. 1.

L. 2. de Virg.

Mirum certè quod Sponsa Sponso poma offerat & similes quosdam vulgares fructus; quæ ut manifestius videas spectate ad Sanctissimam nostram Virginem, recordare quod alias ex S. Ambrosio commemoratum est, quod illa quanta quanta esset, se tamen pauperum precibus commendabat, & in eorum prece tantum ponebat, quantum in divitiis divites hulus sæculi. Potestne jam dubitare quin illi parva placeant: aut si non dubitas, potestne illi recusare? Et tamen in quantis parcus es & avarus. Quàm multis otiosis verbis abstinere posses, in ejus cultu? Quàm multis cupiditatum motibus? Quàm multis mundanis & sæcularibus nugis? Non commemo-

memoro positivos quos vocant pietatis act⁹, qui multi parvi & quotidiani possent exerce-
ri, sed negativos illos urgeo, qui videntur ac-
tu minores, qui tamen merito ac benepla-
cito sunt majores. Nam illa sunt quæ tam li-
benter recipit optima parens nostra, quam
vehementer optat nostram salutem, quæ ex
his negativis actibus magis pendet quam a-
liis. *Qui operantur in me, inquit, non peccabunt,*
qui mihi colendæ vacant, qui mihi suo velint

placere cultu, si me audiunt, non pecca-
bunt, si mihi verè velint placere, hoc uno
quod volunt agent, si non peccent, si se ab
omni specie mala quantumvis levi, conti-
neant.

Vide in 1. parte, Feriam 6. infra hebdoma-
dam sextam post Epiph. Et in 3. parte, Feriam
quintam infra hebdomad. 8. post Penteco-
sten. Et in Festis B. Virginis.

DE SANCTITATE BEATISSIMÆ Virginis, Unicuique magis proponenda.

Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulie-
ribus. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Quod cuique magis ex Virgine Matre pro-
poni debet, est ejus Sanctitas: non
quàm sit sancta, sed quàm
tota sit sancta.

*Sensus & Ratio est, quia quod magis simul pro-
moveret majorem Virginis gloriam, & nostram
spiritualem utilitatem, illud est, quod cuique
magis ex Virgine proponi debet.*

*Sed ejus sanctitas sic proposita, ut non ita quàm
sancta sit, quàm quod tota sit sancta spectetur,
magis simul promoveret majorem Virginis glo-
riam, & nostram spiritualem utilitatem.*

*Ergo illud est, quod cuique magis ex Virgine Ma-
tre proponi debet; omnibus quidem Christia-
nis sed præsertim proficientibus & perfectis.*

I. PUNCTUM.

Ignari viarum viatores si fortè incidissent
in trivium; ne aberrarent longius, erant
olim appositæ quædam statuæ seu acervi
lapidum, qui dicebantur Mercurii, unde una-
quæque via designabatur: cujus saltem no-
minis mentionem facit Sapiens in Prover-
biis. Sic opportunè dici posset cœlestis Nun-
cius jam nobis representari, ut tanta in di-
versitate rerum, quæ occurrunt tractandæ,
determinetur nobis quid aptius & quid ru-
-

Haynesfve Pars II.

tius quò tendamus. *Ave, inquit, gratia plena.*
Quàm multa proferrè poterant in ejus, quàm
salutabat, laudem & gloriam? sed nihil aptius,
nihil sublimius, nihil utilius quàm ut ejus
sanctitas quæ est ipsa gratiæ plenitudo, nobis
proponatur, sive ad cultum, sive ad imita-
tionem hujus sanctissimæ Virginis Matris.
Quod ut apertius patefiat, in hoc est posita
veritas modò expendenda, & veritatem ratio
sic demonstrat.

Quod magis simul promoveret majorem
Virginis gloriam, & nostram spiritualem uti-
litatem, illud est, quod cuique magis ex Vir-
gine proponi debet. Non alterum sine altero;
neque nostra sola spectetur utilitas, neque so-
la illius gloria, quia vix aliter commodius
alterutrum promoveri potest, quàm si simul
indivisim proponatur. Quæ est enim nostra
utilitas sine illius gloria? Aut quàm apud
nos consequetur gloriam, nisi quales illa nos
oprat & procurat, efficiamur, aut effici stu-
deamus? *Gaudium meum & corona mea, di-*
cebat Apostolus suis Philippensibus. Et rur-
sum alius explicatius: *Quæ est enim nostra spes,*
aut gaudium, aut corona gloria? Nonne vos ante
D. N. Iesum Christum? vos estis gloria nostra
& gaudium.

Certè nisi Paulus jam fuisset sic à Christo
glorificatus, ut eximius esset Apostolus, nec
Philippenses, nec Thessalonicenses aut alii
quibus prædicabat, tantam ex eo prædicante

ff

pet-